Saanud tegutsemisloa uuesti, muutub Vabadussõjalaste Liidu tegevus väga intensiivseks, tõustes seninägematuks kihutustööks parlamentliku korra ja ka demokraatlike põhimõtete vastu. Sellest saavad hoogu saksa vähemusrahva ringkonnad Eestis, kes suure poolehoiuga jälginud Hitleri võimuletulekut ja toimimist Saksamaal. Nende ringkondade poolt nähakse vabadussõjalastes Hitleri ideede elluviijaid Eestis ja, arvestades vabadussõjalaste organisatsioonide kiiret kasvu, teostub 26. nov. balti-saksa erakonnas revolutsioon, millega erakonna senised juhid tagandatakse ja erakond läheb „führeri" V. von zur Mühleni juhtida. Kultuurautonoomia seadus võimaldab saksa kultuurnõukogule avarad iseseisva tegutsemise võimalused, mis aga lähevad tunduvalt lahku meie riigielu juhtmõtetest. Avalikkuses tekib suur rahulolematus balti-saksa erakonna ja saksa kultuurnõukogu tegevuse ja nende varjamatute püüete vastu leida endile kaastöölisi vabadussõjalaste liikumises.

Nähes suure protestilaine tõusu, otsustab von zur Mühlen lahkuda, kuid see ei likvideeri veel saksa vähemusrahva ringkondades ilmsiks tulnud vaenulikku tendentsi meie riiklikule korrale ja julgeolekule. Valitsusvõimud otsustavad astuda energiliselt tegevusse, milleks pakuvad aluse Riigikogu seisukohavõtud sotsialist A. Oina erakorralisele teadaandele järgnenud vaidlustes. Sisekaitseülem suleb saksa klubi ja hitlerliku lehe „Aufstieg", saksa tegelaste juures korraldatakse läbiotsimisi, von zur Mühlen ja Turmann võetakse vahi alla ja mõned tegelased saadetakse Tallinnast välja. Järgnevalt saadab valitsus laiali saksa kultuurnõukogu ja kuulutab välja selle uued valimised.

Samal ajal, kui käib puhastustöö Eesti hitlerlaste

Eesti kroonika 1933, lk. 26